

Primus phisicorum.

ciet specialissime esset primus quia est perfectior q̄ conceptus confus⁹ eiusdem. ¶ Secundo dī q̄ intellectus nō est sufficienter disposit⁹ ad cōceptū speciei specialissime nisi p̄cedētib⁹ aliquomō conceptib⁹ vniuersaliorib⁹ dictis in quid de illa spē sicut aer vel visus nō recipit spē coloris nisi presuppositō luminē tertio dicunt alij q̄ conceptus specificus nō est p̄fectissimus cum nō sit certissimus q̄ conceptus gēis est magis cert⁹. Ad aliud dī q̄ metaphisica p̄pter hoc nō est posterior alijs q̄ cōcept⁹ suozū scibilib⁹ sūt posteriores via gñationis q̄ tales nō acquirūt⁹ p̄ doctrinā cum non sint dubij. est ergo posterior p̄pter ea que in ipsa demonstrant⁹ que sunt difficilima. Ad aliud dicit⁹ q̄ illud argumentum posset fieri contra eum probando q̄ oportet stare p̄ maximum tempus anteq̄ generaretur conceptus generis gñalissimi q̄ pri⁹ oportet cōcipere inter media iter gen⁹ generalissimum et spē spālissimā. Dicendū ergo q̄ nō op⁹ in quacūq̄ formatione cōceptus specificus semper sigillatim p̄formare concept⁹ oīm supiorū s̄ sufficit ens pri⁹ omnīū fuisse cognitum in illo em̄ oīa virtualiter concipiuntur.

¶ Ad scđm dī q̄ deus ē primū cognoscibile quātū est de se. Hō tñ est pri⁹ cognitū a nobis. Ad aliud dī a quibusdā q̄ nullus effectus pōt⁹ comprehendī pro quāto deus qui est causa eius nō p̄fecte cognoscit⁹ a viatore. Sed hoc nichil est quia tunc geometria nō ē p̄fecta scia quā i ea nō cognoscit⁹ effect⁹ per quālibet cām. Quidā bene dicunt ex. S. L. q̄ sum⁹ obligatī ad cognoscendū deū in primo instanti vsus rōis et ad diligendū eū s̄ de hoc al⁹ de⁹ nō cognoscit⁹ nisi p̄ discursū et p̄ creaturas difficile autē ē in pri⁹ istāti q̄ discurre. ¶ Ad tertiu⁹ rñdet. s. t. hic q̄ primo poste. accipit singularia ip̄a sensibilia q̄ sunt magis nota quo ad nos quia cognitio sensus p̄cedit cognitionē intellect⁹ sed q̄ cognitio intellectus ē p̄fectior v̄lia aut sūt itelligibilia in actu nō singularia cum sunt materialia iō simplr et scđm naturā v̄liora sunt notiora hic aut singularia dicit non ip̄a indiuidua s̄ spēs que sunt notiores fm naturā gñā hō sunt prius nota quo ad nos vt pote hñtia cognitionē in potentia et confusam. Ad aliud dī q̄ loquit⁹ de v̄lib⁹ in causando quod est deus vel dī q̄ v̄lia sunt difficilima quātū ad predicata demonstrabilia de eis scđm identitatē et diuersitatē. Ad aliud dicit. S. L. q̄ v̄le magis cōe cōparat⁹ ad min⁹ cōe totum et pars vt totum quidē scđm q̄ in magis v̄li nō solū cōtinet⁹ i potētia min⁹ v̄le sed etiā alia vt sub aīali non solū homo s̄ etiā equus: ps aut scđm q̄ min⁹ cōe p̄tinet i sui rōe nō solū magis cōe s̄ ēt alia vt hō nō solū aīal sed etiā ratiōale. Sic igit⁹ animal consideratū in se prius est in n̄ra cognitione q̄ hō s̄ hō ē pri⁹ i n̄ra cognitione q̄ aīal sicut ps rōis ei⁹. Ad aliud dī q̄ pars aliq̄ dupl⁹ pōt⁹ cognoscī vno mō absolute scđm q̄ in se ē et sic nichil p̄hibet cognoscere pri⁹ p̄tes q̄ totū vt lapides q̄ domū. Alio mō scđm q̄ sunt p̄tes huius totius et sic necessarium ē q̄ prius totū cognoscamus: pri⁹ (enim quadam cōfusa cognitione) domū cognoscim⁹ q̄ distinguam⁹ singulas p̄tes ei⁹ et si dicat⁹ diffinitio d̄z ēē notior suo diffinito ergo partes diffinitionis in quātū p̄tes sūt notiores. Negatur cōsequentia si aut pars et totum res latine dicant⁹ videt⁹ q̄ vnū non cognoscit⁹ aliud. Ad aliud dī q̄ illud quod est maxime in actu non maxime cognoscitur a nobis. Ad aliud dī vno mō q̄

plures act⁹ intellect⁹ subordinatī possunt esse simul et si querat⁹. An genus et ip̄es cognoscant⁹ per eandē spē. Quidā dicunt q̄ oīa predicata quidditatiua habent eandē spē. Sed contra secundum. s. t. prima. q. xij. ar. ix. iecūdū intellectus ex p̄conceptis speciebus generis et differentie format rationē speciei ex quo videtur q̄ genus et differentia habent diuersas species intelligibiles. Alij dicunt q̄ etiam simul cognoscitur genus et species p̄ eundē actum. Sed cōtra idem act⁹ nō pōt⁹ esse p̄pria rō animalis in quātū animal et hominis in quātū homo vel genericus et specificus. Alij dicunt q̄ semp oportet pri⁹ cōcipere ens sed nō oportet conceptū entis semper manere sicut in logica ratio formalis et obiectū formale est argumentatio secundum aliquos tamē nō oportet q̄ quādocūq̄ consideratur ista cōclusio logicalis vniuersale est predicabile semper cogitur de argumentatione. Deinde dicunt q̄ loquendo de alijs conceptibus cōib⁹ nō oportet q̄ magis cōis sē p̄cedat minus cōmunē quia experimur nos concipere hominē et tamē multa inter media inter ip̄m et substantiā ignoramus alias quālibet sciret omnia intermedia diffinitive. S̄ contra scđm. S. L. i. q. lxxv. ar. iij. Prius deprehendit⁹ animal q̄ homo et eadem ratio est si cōparemus quodcūq̄ magis vniuersale ad minus vniuersale. Rñdet⁹ q̄ ibi nulla facta est cōparatio iter cognitiones cōfusas actuales s̄ ibi cōparant⁹ cognitiones distincte actuales inter se dato tamen q̄ cognoscerentur omnia media non sequitur q̄ oportet habere conceptus infinitos quia inter animal et equum nō sūt infiniti concept⁹ medij alias equus non posset diffiniri per genus propinquū nec albedo et nigredo haberēt gen⁹ proximum. Sed cōtra hoc arguit⁹ nominales quia sub animalī ponitur aīal rationale et irrationale secundū porphiriū et scđm aliquos gressibile volatile et aquaticum. Item differentia adueniēs generi cōstituit spciē secundum porphiriū sed irrationale aduenit animalī tanq̄ generi ergo constituit spē sed non specialissimā q̄ animal irrationale verificatur de multis speciebus: ergo cōstituit species subalternam. Itē magis conueniunt hō et simia q̄ hō et canis igitur rōne alicuius cōueniūt et in aliq̄ vno cōueniunt magis q̄ alia et nō in spē spālissima ergo in spē subalterna. Nec argumenta buridanī et burlei nititur soluere paul⁹ vener⁹ sed. S. L. dicit. vij. meth. lec. vij. q̄ est aliquod proximum genus qd nō est nominatū commune equo et asino et sub illo genere continet⁹ etiā mulus. Ex hoc tamen non sequitur q̄ sint infinita genera vel cōceptus medij. S̄ contra sequitur q̄ plura sūt gñā q̄ species quia pono q̄ sub genere animalis nō sint nisi. iij. species scz homo simia canis et equus et patet secundum hanc opinionem q̄ semp duabus speciebus cōpetit proprium genus sed. iij. vnitates faciūt. vi. cōbinationes ergo ibi sunt sex genera. Rñdet⁹ q̄ nō semp duabus speciebus cōpetit propriū gen⁹ sed op⁹ q̄ ille due species magis cōueniāt inter se puta q̄ inferior magis cōueniāt cū superiore q̄ aliqua alia vel p̄cedat⁹ consequens.

¶ Ad quartū p̄cipale dī q̄ idē est notū et posteri⁹ us notū alia cognitione vel dī q̄ vniuersale et singulare rōe differūt. Ad aliud dī a quodam auerroisita q̄ vniuersale pro intentione nō est prius notū quo ad nos q̄ res singularia. Sed cōtra Sequeretur q̄ predicabilia porphiriū non deberent prius doceri q̄